

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.189/VR
van 13 oktober 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van [5 juni 2015] tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’

Op 16 september 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen^(*), een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van [5 juni 2015] tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 13 oktober 2015. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Martine BAGUET, Wilfried VAN VAERENBERGH, Luc DETROUX en Wouter PAS, staatsraden, Wim GEURTS en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffiers.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine BAMS en Anne VAGMAN, eerste auditeurs.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 oktober 2015.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Overeenkomstig artikel 92*bis*, § 3, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ sluiten de federale overheid en de gewesten in ieder geval een samenwerkingsakkoord “voor de toepassing op federaal en gewestelijk vlak van de door de Europese Gemeenschap vastgestelde regelen inzake de risico’s van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten”.

Ter uitvoering van die bepaling van de bijzondere wet hebben de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 5 juni 2015 een samenwerkingsakkoord gesloten ‘betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’. Dat samenwerkingsakkoord strekt ertoe richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 ‘betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van Richtlijn 96/82/EG van de Raad’ (hierna “richtlijn 2012/18/EU” genoemd) in Belgisch recht om te zetten.

Het voorontwerp van decreet dat om advies is voorgelegd, strekt ertoe instemming te verlenen met dat samenwerkingsakkoord, wat het Vlaamse Gewest betreft.

VOORAFGAANDE OPMERKING

1. De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw heeft met een brief van 16 september 2015, die dezelfde dag door de griffie van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in ontvangst is genomen, één enkele aanvraag ingediend om “gezamenlijk advies”¹ over de onderscheiden voorontwerpen “van wet, decreten en ordonnantie” van de onderscheiden betrokken bevoegdheidsniveaus, waarbij instemming wordt verleend met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015, dat overigens al in het *Belgisch Staatsblad* van 20 augustus 2015 is bekendgemaakt.²

Uit de brief van 16 september 2015 blijkt dat die aanvraag om gezamenlijk advies is ingediend overeenkomstig een mededeling betreffende de samenwerkingsakkoorden die de Secretarie van het Overlegcomité van de Kanselarij van de Eerste Minister op 23 januari 2014 aan het Overlegcomité heeft overgezonden. In verband met de samenwerkingsakkoorden die krachtens artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de instemming vereisen van de wetgevers van de onderscheiden partijen bij het akkoord, en inzonderheid van die van de

¹ Dat zijn de bewoordingen van de brief met de adviesaanvraag.

² De handelwijze die erin bestaat een samenwerkingsakkoord in het *Belgisch Staatsblad* bekend te maken voordat de wetgevende instemmingsteksten zijn aangenomen en dus voordat de afdeling Wetgeving van de Raad van State over die teksten van advies heeft gediend, doet moeilijkheden rijzen ten aanzien van de rechtszekerheid, aangezien dat akkoord, ingeval het wordt gewijzigd, bijvoorbeeld om aan dat advies tegemoet te komen, opnieuw, in een gewijzigde versie, zou moeten worden bekendgemaakt, en aangezien bij de adressaten van het dispositief dat vervat is in de samenwerkingsakkoorden met dezelfde strekking, verwarring zou kunnen ontstaan over de juridische draagwijdte van de oorspronkelijk bekendgemaakte versie van het samenwerkingsakkoord. De omstandigheid dat die handelwijze zou steunen op een “mededeling” van 23 januari 2014, waarvan hieronder sprake is, doet niets af aan deze opmerking, aangezien die mededeling geen regelgevende kracht heeft.

Vlaamse overheid, zoals in dit geval, is het Overlegcomité luidens die mededeling voornemens te werk te gaan als volgt: zodra het samenwerkingsakkoord door de onderscheiden bevoegde ministers van de onderscheiden betrokken overheden is ondertekend, wordt het in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt. Zodra dat akkoord bekendgemaakt is, zal namens alle partijen bij het akkoord, bij de afdeling Wetgeving van de Raad van State één enkele aanvraag om gezamenlijk advies worden ingediend door de minister van wie het initiatief uitgaat. Die adviesaanvraag zal betrekking hebben op de onderscheiden voorontwerpen van wetgevende instemmingsteksten en bijgevolg op het akkoord zelf.

Die werkwijze doet een probleem rijzen ten aanzien van artikel 3, § 1, eerste lid, eerste zin, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, welke bepaling luidt als volgt:

“Buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid en de ontwerpen betreffende begrotingen, rekeningen, leningen, domeinverrichtingen en het legercontingent uitgezonderd, onderwerpen de Ministers, de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen, de leden van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en de leden van het Verenigd College respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, ieder wat hem betreft, aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving de tekst van alle voorontwerpen van wet, decreet, ordonnantie of van ontwerpen van reglementaire besluiten.”

Krachtens die bepaling moet iedere partij bij het samenwerkingsakkoord voor zichzelf bij de afdeling Wetgeving van de Raad van State een adviesaanvraag indienen over, naargelang van het geval, het voorontwerp van wet, van decreet of van ordonnantie houdende instemming met het akkoord dat alle bevoegde vertegenwoordigers van de partijen bij het akkoord hebben ondertekend en dat zelf bij de adviesaanvraag moet worden gevoegd.

2. *In casu* is de adviesaanvraag die aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State gericht is bij de voornoemde brief van 16 september 2015 dan ook alleen geldig aanhangig gemaakt in zoverre ze betrekking heeft op het voorontwerp van decreet houdende instemming, op Vlaams niveau, met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015. Dit advies heeft dus alleen betrekking op dit ene voorontwerp, voor zover het ertoe strekt instemming te verlenen met dat samenwerkingsakkoord.³

³ Op verzoek van de griffie van de afdeling Wetgeving van de Raad van State zijn de bevoegde overheden van de overige partijen bij het samenwerkingsakkoord verzocht om, elk wat haar betreft, het advies van de Raad van State te vragen over het voorontwerp van wet of van ordonnantie houdende instemming met het samenwerkingsakkoord (dat ondertekend bij het voorontwerp moet worden gevoegd). De afdeling Wetgeving van de Raad van State is tot dusver om advies verzocht over een voorontwerp van wet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’ en over een voorontwerp van ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van [5 juni 2015] tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’, waarover heden de adviezen 58.185/VR en 58.220/VR zijn gegeven.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Bij het voorontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

OPMERKINGEN OVER HET SAMENWERKINGSAKKOORD

ALGEMENE OPMERKING

Zowel in artikel 3, punt 1, van richtlijn 2012/18/EU als in artikel 2, 1°, van het samenwerkingsakkoord wordt de inrichting op soortgelijke wijze gedefinieerd als: “het gehele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten”.

Daarentegen wordt noch in de richtlijn, noch in het samenwerkingsakkoord een definitie gegeven van het woord “gebied”.

In het vervolg van die beide teksten van Europees en intern recht worden de termen “inrichting” en “gebied” door elkaar gebruikt. Hoewel niet duidelijk is wat concreet het verschil in draagwijdte tussen die twee termen is, is het om elke moeilijkheid ten aanzien van het Europees recht te voorkomen raadzaam om de termen “inrichting” en “gebied” in het samenwerkingsakkoord op dezelfde wijze en op dezelfde plaatsen te gebruiken als in de richtlijn.

Het samenwerkingsakkoord, inzonderheid bijlage 4, moet dienovereenkomstig worden herzien.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

Doordat het voorliggende samenwerkingsakkoord noodzakelijkerwijs na 1 juni 2015 in werking zal treden, stemmen de definities van de “nieuwe inrichting” en de “bestaande inrichting” in artikel 2, 5° en 6°, van het akkoord uit chronologisch oogpunt en wat het toepassingsgebied betreft niet overeen met de definities van die begrippen in artikel 3, punten 5 en 6, van richtlijn 2012/18/EU.

Een soortgelijke opmerking moet *mutatis mutandis* worden gemaakt over artikel 6, § 3, van het samenwerkingsakkoord, waarbij artikel 8, lid 3, van de richtlijn wordt omgezet, en over artikel 8, § 4, van het akkoord, waarbij artikel 10, lid 4, van de richtlijn wordt omgezet.

Er moet worden op gewezen dat deze verschillen die per definitie niet kunnen worden weggewerkt, aanleiding kunnen geven tot moeilijkheden in het licht van het Europees recht.

Artikel 6

Artikel 6, § 5, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord lijkt overeen te stemmen met artikel 8, lid 4, tweede zin, van richtlijn 2012/18/EU.

Hoewel de tweede zin van artikel 8, lid 4, van richtlijn 2012/18/EU het logische gevolg is van de eerste zin van dat lid, is het evenwel anders gesteld met het tweede lid van artikel 6, § 5, van het akkoord, ten opzichte van het eerste lid van diezelfde bepaling: uit artikel 6, § 5, tweede lid, van het akkoord blijkt bijvoorbeeld niet wat de strekking is van de woorden “Indien nodig stuurt de exploitant het preventiebeleid bij”.

Dat tweede lid dient te worden herzien om elke dubbelzinnigheid te vermijden over de draagwijdte ervan en over het verband dat dit lid vertoont met het vorige lid, alsook om te voorzien in een correcte omzetting van artikel 8, lid 5, van richtlijn 2012/18/EU.

Artikel 9

1. Bij deze bepaling wordt artikel 9, lid 3, b), van richtlijn 2012/18/EU niet omgezet.

Uit het dossier dat aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State is bezorgd en inzonderheid uit de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggende samenwerkingsakkoord, blijkt dat de reden daarvoor zou zijn dat het de bedoeling is van de partijen bij het akkoord dat die bepaling zou worden omgezet bij artikel 8, bij artikel 15, § 2, en bij artikel 21 van het akkoord. Geen van deze bepalingen kan evenwel hetzij afzonderlijk, hetzij gelezen in onderlinge samenhang met andere bepalingen geacht worden te voorzien in de correcte en volledige omzetting van artikel 9, lid 3, b), van richtlijn 2012/18/EU.

Dat de voorlichting van het publiek in het voorliggende samenwerkingsakkoord een opdracht van de overheid zou zijn en niet van de exploitant, zoals wordt vermeld in de overgezonden concordantietabellen, kan daarenboven niet rechtvaardigen dat artikel 9, lid 3, b), van de richtlijn niet wordt omgezet, bij welk artikel aan de lidstaten de verplichting wordt opgelegd ervoor te zorgen dat de “exploitanten” “samenwerken met het oog op de voorlichting van het publiek en de naburige bedrijven die buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen en op het verstrekken van informatie aan de autoriteit die verantwoordelijk is voor de opstelling van de externe noodplannen”.

Het samenwerkingsakkoord dient in het licht van deze opmerking te worden aangevuld.

Een soortgelijke opmerking dient te worden gemaakt over artikel 33, § 5, van het samenwerkingsakkoord gezien in het licht van artikel 20, lid 2, d), van richtlijn 2012/18/EU.

2. Zo ook zou, om te zorgen voor een omzetting die beantwoordt aan de doelstellingen die door richtlijn 2012/18/EU worden nagestreefd, de in artikel 9, § 2, van het samenwerkingsakkoord vervatte verplichting om, als dit nodig is, bijkomende informatie ter beschikking van de exploitant te stellen uitgebreid moeten worden tot alle diensten die over bijkomende informatie kunnen beschikken. De coördinerende dienst mag niet als enige dienst worden vermeld, aangezien van de inspectiediensten, bijvoorbeeld, ook melding zou moeten worden gemaakt.⁴

Artikel 9, § 2, van het samenwerkingsakkoord moet dienovereenkomstig worden herzien.

Artikel 10

Uit de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggende samenwerkingsakkoord blijkt dat artikel 10 van het samenwerkingsakkoord inzonderheid strekt tot de omzetting van artikel 11 van de richtlijn.

Evenwel wordt in artikel 10 van het akkoord geen melding gemaakt van de gevallen van wijziging “van een inrichting” of “van een opslagplaats”, die nochtans wel worden vermeld in artikel 11 van de richtlijn.

Artikel 10 van het akkoord moet aldus worden herzien dat het Europees recht getrouw wordt omgezet.

Artikel 11

In artikel 12, lid 3, eerste alinea, van richtlijn 2012/18/EU wordt geen onderscheid gemaakt tussen de interne en de externe noodplannen.

Om te zorgen voor een correcte omzetting van die bepaling wat de interne noodplannen betreft, dient artikel 11, § 1, 3°, van het akkoord bijgevolg te worden aangevuld met een verwijzing naar het “publiek” zoals bepaald in artikel 12, lid 3, eerste alinea, c), van richtlijn 2012/18/EU.

⁴ In het kader van de opdrachten die aan de inspectiediensten toegewezen worden bij hoofdstuk 8 van het akkoord, waarbij artikel 20 van de richtlijn wordt omgezet, en in het kader van de opdrachten die aan de beoordelingsdiensten toegewezen worden bij hoofdstuk 7 van het akkoord, waarbij de artikelen 10 en 14 van de richtlijn gedeeltelijk worden omgezet, kunnen die diensten immers beschikken over informatie waarvan het goed zou zijn dat ze ter beschikking van de exploitant zou worden gesteld. Hetzelfde geldt voor de verschillende gewestelijke overheden die betrokken zijn bij de ruimtelijke ordening, zoals opgevat in artikel 13 van de richtlijn en zoals bedoeld in artikel 25 van het samenwerkingsakkoord.

Artikel 19

Om artikel 19, § 3, van het samenwerkingsakkoord volledig in overeenstemming te brengen met artikel 18, lid 4, van richtlijn 2012/18/EU, zouden in paragraaf 3 van de voorliggende bepaling de woorden “elke in artikel 4 bedoelde dienst” beter vervangen worden door de woorden “elke organisatie of elke dienst”.

Artikel 22

Uit het dossier dat aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State is bezorgd, blijkt dat de voorliggende bepaling strekt tot de, althans gedeeltelijke, omzetting van artikel 22, leden 1 en 2, van richtlijn 2012/18/EU, welke bepalingen op hun beurt verwijzen naar richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 ‘inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad’.

Uit de voorliggende bepaling vloeit bovendien voort dat elke dienst zich voor de op grond van het samenwerkingsakkoord verkregen informatie moet houden aan de wetgeving die inzake toegang tot informatie op die dienst van toepassing is.

Bijgevolg staat het aan elk van de betrokken bevoegdheidsniveaus om na te gaan of haar wetgeving ter zake volledig verenigbaar is met artikel 22, leden 1 en 2, van richtlijn 2012/18/EU.⁵

Dezelfde opmerking geldt *mutatis mutandis* voor artikel 23 van het samenwerkingsakkoord in het licht van de artikelen 14, lid 2, en 22 van richtlijn 2012/18/EU, voor artikel 24 van het samenwerkingsakkoord in het licht van artikel 23, a), van richtlijn 2012/18/EU, voor artikel 25 van het samenwerkingsakkoord in het licht van artikel 13 van de richtlijn, voor artikel 26 in het licht van artikel 15 van de richtlijn, en voor artikel 34 van het samenwerkingsakkoord in het licht van artikel 19 van de richtlijn.

⁵ Voor een soortgelijke opmerking, zie de adviezen 29.005/VR, op 8 april 1999 gegeven over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 17 juli 2000 ‘houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’; 29.051/VR over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 16 december 1999 ‘houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende het opvangen van de risico’s inherent aan zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn’; 29.053/VR over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 mei 2001 ‘houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’ en 29.115/VR over een voorontwerp dat geleid heeft tot de ordonnantie van 20 juli 2000 ‘houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’.

Artikel 28

In artikel 28, § 3, eerste lid, moet worden verwezen naar paragraaf 2, tweede lid, in plaats van naar paragraaf 2, derde lid.

Artikel 29

Uit de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggend samenwerkingsakkoord blijkt dat artikel 29 van het samenwerkingsakkoord er voornamelijk toe strekt artikel 14, lid 3, van richtlijn 2012/18/EU om te zetten.

Op dat punt dient te worden vastgesteld dat bij artikel 29 van het samenwerkingsakkoord alleen de verplichting wordt opgelegd om het “veiligheidsrapport” over te zenden terwijl de bij artikel 14, lid 3, van richtlijn 2012/18/EU opgelegde informatieverplichting, harerzijds verder kan gaan dan het louter bezorgen van het veiligheidsrapport, aangezien zij betrekking heeft op het verstrekken van “voldoende gegevens aan de lidstaten die kunnen worden getroffen [...] zodat [ze] alle relevante bepalingen van de artikelen 12 en 13, alsmede van dit artikel kunnen toepassen”.

Artikel 29 van het akkoord dient te worden herzien om te zorgen voor een correcte omzetting van het Europees recht.

Artikel 33

Bij het samenwerkingsakkoord wordt artikel 20, lid 5, tweede alinea, en lid 9, van richtlijn 2012/18/EU niet omgezet.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State ziet niet in hoe de omstandigheid dat de federale en de gewestelijke inspectiediensten hun eigen bevoegdheden behouden, die wordt aangevoerd in de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggend samenwerkingsakkoord, die lacune in het samenwerkingsakkoord kan rechtvaardigen.

Het akkoord behoort dienovereenkomstig te worden aangevuld.

Artikel 34

Uit de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggende samenwerkingsakkoord blijkt dat artikel 34, § 1, van het samenwerkingsakkoord er inzonderheid toe strekt artikel 19, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 2012/18/EU om te zetten.

In dat artikel 34, § 1, wordt evenwel geen gewag gemaakt van “installaties” of “opslagplaatsen”, hoewel die termen wel voorkomen in artikel 19 van de richtlijn. *A priori* zijn de begrippen “installaties” en “opslagplaatsen” weliswaar in principe vervat in het begrip “de inrichting of [...] een gedeelte daarvan”, maar om problemen ten aanzien van het Europees recht te vermijden, rijst de vraag of het niet beter zou zijn artikel 34, § 1, van het akkoord aldus te wijzigen dat daarin de begrippen “installaties” en “opslagplaatsen” voorkomen.

Artikel 35

Op de vraag met welke bepaling van het samenwerkingsakkoord – in zoverre de niet-naleving ervan een inbreuk vormt – elk van de onderdelen van artikel 35 overeenstemt, hebben de gemachtigde ambtenaren de volgende tabel bezorgd:

“

Artikel 35, § 1	Voorwerp van de inbreuk
1°	Het niet naleven van artikel 5, zijnde het niet naleven aan de algemene zorgplicht bedoeld in artikel 5, eerste lid, en de aantoonplicht bedoeld in artikel 5, tweede lid;
2°	<p>Het niet naleven van artikelen 6 en 10 met betrekking tot het preventiebeleid voor zware ongevallen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - het preventiebeleid voor zware ongevallen niet vaststellen zoals bepaald in artikel 6, § 1; - het preventiebeleid niet beschrijven in een document zoals bepaald in artikel 6, § 2; - het preventiebeleid niet uitvoeren zoals bepaald in artikel 6, § 4; - het preventiebeleid niet herzien en het niet indien nodig bijsturen, zoals bepaald in artikel 6, § 5, en artikel 10;
3°	<p>Het niet naleven van artikelen 7 en 10 met betrekking tot de kennisgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - geen kennisgeving of actualisering indienen zoals bepaald in artikel 7, §§ 1, 2 en 4; - de kennisgeving niet herzien en ze niet indien nodig bijsturen, zoals bepaald in artikel 10;

4°	<p>Het niet naleven van de artikelen 8, 10 en 28 met betrekking tot het veiligheidsrapport:</p> <ul style="list-style-type: none"> - geen veiligheidsrapport of actualisering ervan indienen zoals bepaald in artikel 8, §§ 1, 2, 3 en 5; - het veiligheidsrapport niet herzien en het niet indien nodig bijwerken, zoals bepaald in artikel 8, § 6, en artikel 10; - volgend op de beoordeling geen gewijzigd of aangevuld veiligheidsrapport bezorgen, zoals bepaald in artikel 28, § 3, eerste lid;
5°	Het niet naleven van artikel 9 met betrekking tot domino-effecten, zijnde het niet uitwisselen met de betrokken exploitanten van toereikende informatie zoals bepaald in artikel 9, § 3;
6°	<p>Het niet naleven van artikelen 11 en 14 met betrekking tot het intern noodplan:</p> <ul style="list-style-type: none"> - geen intern noodplan opstellen zoals bepaald in artikel 11, §§ 1 tot 3; - het intern noodplan niet herzien, niet testen en niet indien nodig bijwerken, zoals bepaald in artikel 14, eerste en derde lid;
7°	Het niet naleven van artikel 15, § 2, zijnde het niet bezorgen aan de gouverneur van de bijkomende gegevens die hij vraagt met het oog op het opstellen van het extern noodplan.
8°	Het niet naleven van artikelen 16, § 1, en 17, § 1, met betrekking tot het activeren van het intern noodplan en de onmiddellijke verwittiging van de overheid;
9°	<p>Het niet naleven van artikel 18 met betrekking tot de informatieverstrekking aan het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering en aan de inspectiediensten in geval van een zwaar ongeval:</p> <ul style="list-style-type: none"> - het niet zo spoedig na het ongeval verstrekken van de inlichtingen bedoeld in artikel 18, § 1, eerste lid; - het niet verstrekken van de voorgenomen maatregelen bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid; - het niet bijwerken van de verstrekte informatie en deze bijwerking niet bezorgen, zoals bepaald in artikel 18, § 1, derde lid.

”

Met betrekking tot het strafrechtelijk bestraffen van de exploitant die een aantal van de bepalingen van het samenwerkingsakkoord zou hebben geschonden, dient artikel 35 te worden aangevuld met de interne verwijzingen naar de desbetreffende artikelen van het akkoord, met het oog op de naleving van het beginsel van de wettelijkheid van de strafbaarstellingen, welk principe voortvloeit uit artikel 7, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, uit artikel 15, eerste lid, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, uit artikel 12, tweede lid, van de Grondwet en, wat de gewesten betreft, uit artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Op die gronden staat het aan de wetgever de feiten waarop hij een straf stelt in voldoende duidelijke, nauwkeurige en rechtszekerheid biedende bewoordingen te omschrijven.

Artikel 36

Wat de samenstelling van de Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki betreft, dient te worden opgegeven wat verstaan dient te worden onder het begrip “vertegenwoordigers van de bevoegde overheidsdiensten”, zoals vermeld in paragraaf 3 van de voorliggende bepaling.

Moet het begrip “bevoegde overheidsdienst” bijvoorbeeld worden begrepen als “bevoegdheidsniveau dat of gefedereerde entiteit die partij is bij het samenwerkingsakkoord”, of heeft dat begrip betrekking op elke afzonderlijke bevoegde overheidsdienst die, onder de partijen bij het samenwerkingsakkoord, zou handelen in één van de aangelegenheden die in het samenwerkingsakkoord aan bod komen (wat inhoudt dat eenzelfde partij bij het samenwerkingsakkoord, binnen de Samenwerkingscommissie, zou kunnen beschikken over verscheidene vertegenwoordigde overheidsdiensten)?

Overigens dient de voorliggende bepaling te worden herzien om de nadere regels te bepalen met betrekking tot de in het vooruitzicht gestelde vertegenwoordiging, in het bijzonder wat betreft het aantal vertegenwoordigers.

Artikel 39

Uit artikel 92bis, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 volgt dat de geschillen die tussen de partijen zouden rijzen met betrekking tot de uitlegging of de uitvoering van het voorliggende akkoord moeten worden beslecht door een samenwerkingsgerecht in de zin van die bepaling van de bijzondere wet.

Overeenkomstig het achtste lid van die bepaling moet in het akkoord een regeling worden getroffen voor de werkingskosten van dat gerecht.

Teneinde te voldoen aan die verplichting, moet in het voorliggende akkoord worden vermeld volgens welke nadere regels de werkingskosten over de onderscheiden partijen bij het akkoord zullen worden verdeeld.

Artikel 39, tweede lid, van het akkoord behoort dienovereenkomstig te worden aangevuld.

Bijlage 1

In punt 9 van de noten bij bijlage 1, wordt verwezen naar de “*United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, Manual of Tests and Criteria*”.

Op de vraag of die aanbevelingen geraadpleegd kunnen worden en, zo ja, in welke taal of talen, hebben de gemachtigde ambtenaren het volgende geantwoord:

“De aanbevelingen zijn beschikbaar op de website van de United Nations Economic Commission for Europe (UNECE) in het Frans en het Engels (daarnaast ook Spaans, Russisch, Chinees,...) <http://www.unece.org/?id=6928>)

De Europese Unie neemt deze aanbevelingen over in haar regelgeving over transport van gevaarlijke stoffen”.

Wat deze aanbevelingen betreft, dient te worden opgemerkt dat deze niet door de constitutioneel (of Europeesrechtelijk) daartoe bevoegde organen tot stand zijn gebracht, deze niet zijn onderworpen aan de geldende waarborgen bij de totstandkoming van regelgeving, en deze niet in het *Belgisch Staatsblad* (of het *Publicatieblad* van de Europese Unie) zijn bekendgemaakt. Om enigszins aan deze bezwaren tegemoet te komen, zou minstens de vindplaats ervan moeten worden aangegeven.⁶

Bijlage 2

Bijlage 2 bij het samenwerkingsakkoord strekt ertoe bijlage III bij richtlijn 2012/18/EU om te zetten ook al wordt die bijlage daarin niet letterlijk weergegeven, hetgeen weliswaar geenszins wordt vereist door het Europees recht.

Dat er geen verplichting geldt om bijlage III bij de richtlijn nauwgezet weer te geven, neemt niet weg dat er toch op dient te worden toegezien dat bijlage 2 bij het akkoord de correcte en volledige omzetting ervan is.

Dat is *in casu* evenwel niet het geval.

Zo bijvoorbeeld wordt in punt 2, ii), b), van bijlage 2 bij het akkoord alleen de evaluatie van de aan de gevaren verbonden risico's vermeld, zonder dat wordt verduidelijkt dat die evaluatie ook betrekking heeft op de beoordeling van de waarschijnlijkheid en de ernst ervan, zoals bepaald in bijlage III, b), ii), bij de richtlijn.

Bijlage 2 bij het akkoord dient aldus te worden herzien en aangevuld dat voor een correcte en volledige omzetting van bijlage III bij de richtlijn wordt gezorgd.

Bijlage 4

Om te zorgen voor een optimale overeenstemming met richtlijn 2012/18/EU, dienen:

1° in de bepaling onder 2°, b), eveneens de “oproepprocedures” te worden vermeld, zoals in richtlijn 2012/18/EU, bijlage IV, 2°, b);

2° in de bepaling onder 2°, f), de woorden “en aan alle naburige inrichtingen” te worden vervangen door de woorden “en aan alle naburige inrichtingen of bedrijven die buiten het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord vallen”, zoals in richtlijn 2012/18/EU, bijlage IV, 2°, f).

⁶ Cfr. advies 53.163/3 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2013 ‘tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu houdende omzetting van Europese richtlijnen en andere diverse wijzigingen’.

Bijlage 6

In punt 2 van deel 1 van bijlage 6 moeten de woorden “van de richtlijn” worden vervangen door de woorden “van het samenwerkingsakkoord”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME